

TEDENSKA SLIKE

Štev. 22.

V LJUBLJANI, v sredo 16. junija 1915.

Leto II.

Novo bojno gibanje na srbski meji: Boj naših predstraž s srbskimi črnovojniki.

Giovanni Boccaccio:

Trije prstani.

Saladin je bil tako hraber, da se je od priprostega moža dvignil do časti babilonskega sultana ter je pribojeval še več zmag nad saracenskimi in krščanskimi knezi. Toda nekega dne je opazil, da je ves njegov zaklad izčrpan. Potreboval je takoj veliko vsoto denarja, ki je ni mogel dobiti od nikoder dovolj naglo.

Kako spremeni vojna človeka: Radko Dimitrijevič, poveljnik ruske armade v Galiciji, kakoršen je bil pred vojno.

V tej zadregi se je spomnil bogatega juda, Melkizedeka, ki je v Aleksandriji na oderuške obresti posojal denar. Toda skopi jud bi gotovo ničesar ne dal prostovoljno, a očitne nasilnosti Saladin ni maral uporabljati. Ali stiska je bila velika, zato je Saladin premišljal, kako bi prisilil juda, da odpre svojo možnjo. Dal ga je poklicati k sebi, velel mu je prijazno, naj sede ter je začel:

„Vrli mož, razni ljudje so mi pripovedovali, da si zelo moder. Zato bi zdaj rad zvedel, katera vera je prava, judovska, saracenska ali krščanska?“

Jud, ki je bil resnično pameten mož, je opazil v Saladinovih besedah nastavljeno past, zato je hitro pomislil in dejal: odgovoriti na tako vprašanje je pač težko, toda

sultan naj blagovoli poslušati malo povest, ki pove vse, kar si on kot jud misli o tem vprašanju:

„Neki bogatin“ — je pričel pripovedovati, „je imel med svojimi dragotinami dragocen prstan prav posebne vrednosti in lepote. Želel je, da ostane ta prstan vedno v posesti njegovih potomcev. Zato je določil: sin, ki dobi po njegovi smrti ta prstan, naj bo pred vsemi drugimi glavar družine. Tako se je podedoval tisti prstan od rodu do rodu, in utrdila se je obenem vera, da nosi prstan v sebi tajno srečonosno moč.“

Toda zgodilo se je, da je imel neki oče tri sinove; vsi so se potezali, da bi pri svojem zelo starem očetu dobili prstan in vsi trije so mu bili enako ljubi in dragi.

Oče ni vedel, kaj bi storil, ter je prstan obetal vsem, da bi zadovoljil vse tri ter si je končno izmislil sledeče: skrivaj je dal napraviti še dva prstana, ki sta bila pravemu čisto enaka. Tako je mogel ob svoji smrti vsakemu sinu skrivaj izročiti en prstan. Ko so prevzemali dediščino, ni mogel povedati nihče, kateri prstan je pravi. — Tako, milostljivi knez, je tudi s tremi verami: vsaki si domišljaja, da ima prstan Očeta sveta ter da je pravi dedič Njegovih nauk. Toda katera je resnično prava, to je še vedno neodločeno.“

Saladin je izprevidel, kako spretno se je izmuznil jud iz zanke, in ker je spoznal, da je moder in pameten človek, mu je svojo željo povedal kar naravnost. In ni se zmotil: jud mu je pomagal iz zadrege. Zato ga je Saladin vse svoje življenje spoštoval kot svojega prijatelja.

W. G. Appleton:

21. nadaljevanje.

Žrtev zarote.

Roman.

Minila je ena ura, dve, tri, a Marcela ni bilo nazaj. Polastila se me je strašna tesnoba; sto in sto strašnih misli se je porodilo v moji glavi. Nakrat se spomnim tudi, da je Marcela že parkrat začasno popolnoma izgubila spomin. Čim kasneje je postajalo, tem hujša, neznosnejša je postajala moja skrb. Neštetokrat sem že sklenila,

da si vzamem voz in se peljem za njo v bolnišnico, pa sem se zopet zbala, da bi se križali najini poti, ali kaj vem kaj, skratka strah me je tako prevladal, da nisem bila sposobna nobene pametne misli več, nobene samostojnega ukrepa. Čakala sem, čakala, kakor čaka zločinec smrtne obsodbe.

Znočilo se je, o Marceli pa še vedno ne duha, ne sluha. Menila sem, da moram zblazneti. V hotelu se nisem nikomur upala omeniti o svojem strašnem položaju, da bi

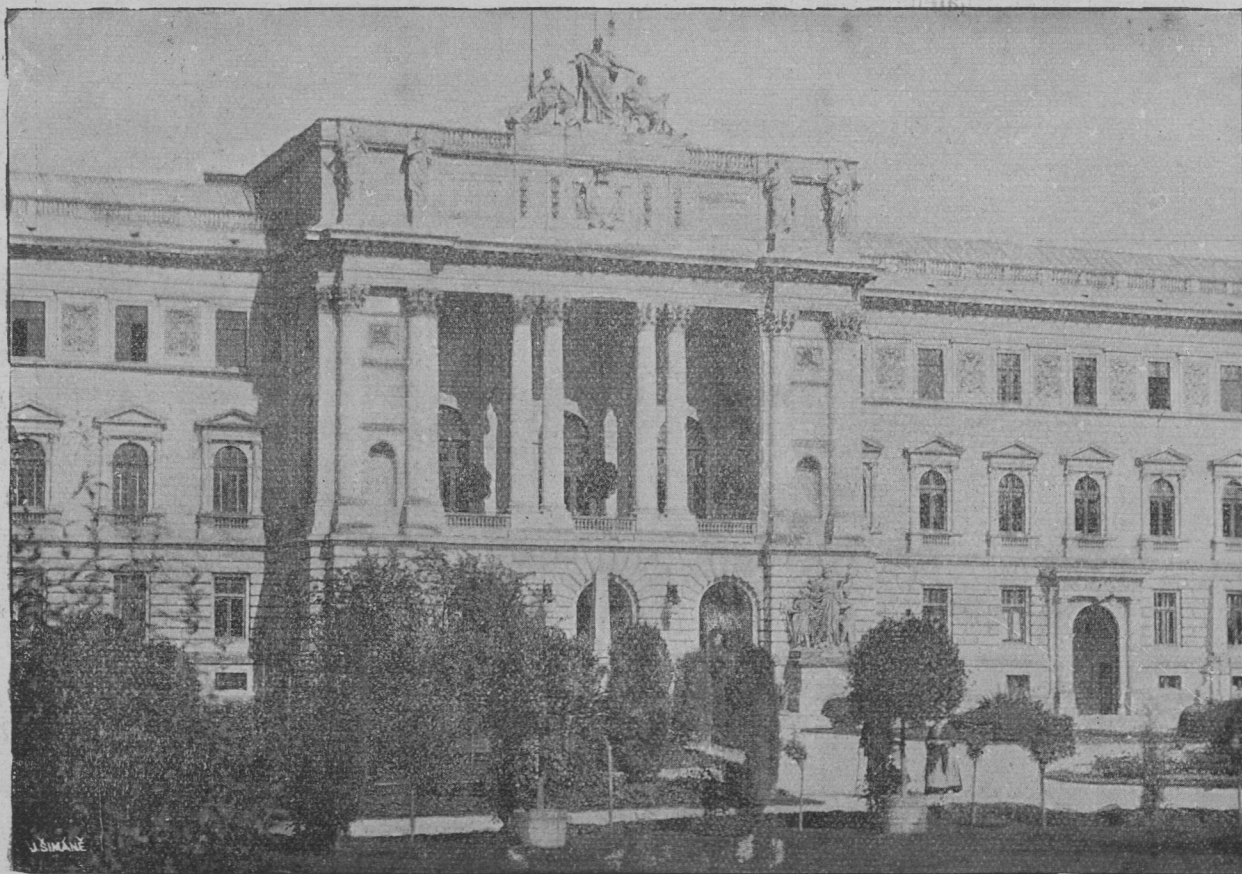

Kako spremeni vojna človeka: Radko Dimitrijevič, poveljnik ruske armade v Galiciji, sedaj.

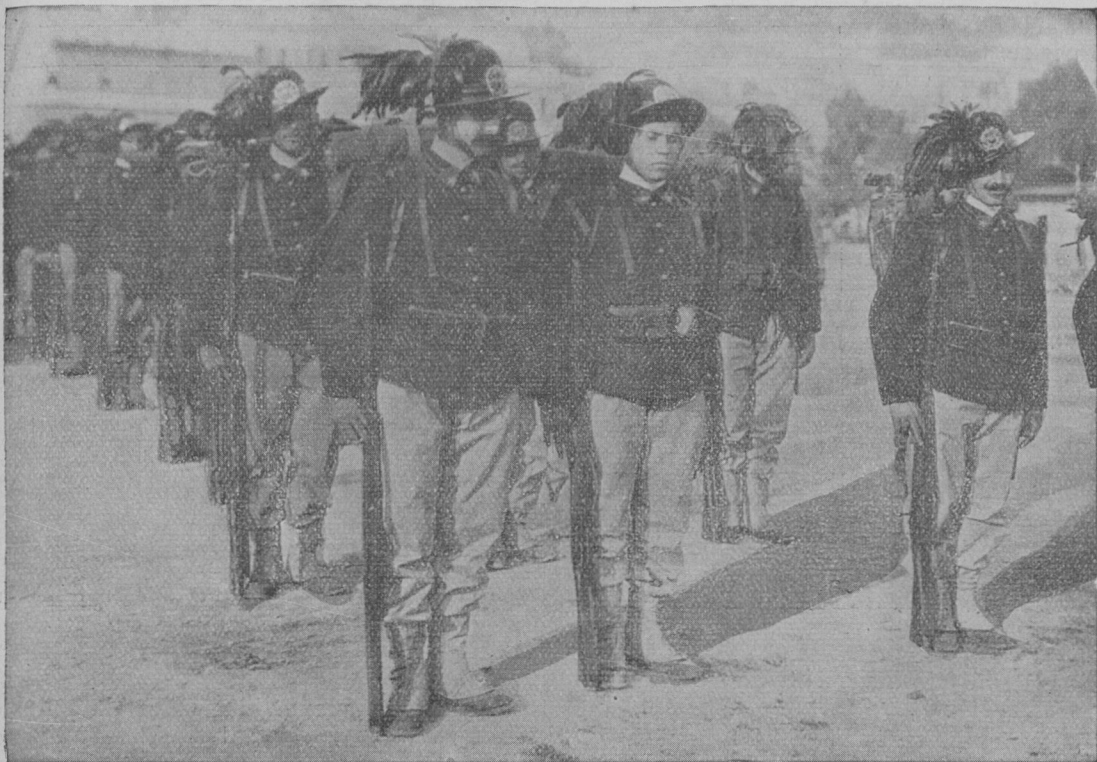
klicala policijo na pomoč, se mi tudi ni zdelo umestno, ker sem se bala, da bi s tem javno spravila Marcela v slabo luč, kajti spomnila sem se, da je bilo Garciajevo vedenje in njegovo naročilo nekam čudno skrivnostno in sumljivo. Kdo more vedeti, kaj je bilo v pismu pisano! Kakšne posledice bi moglo imeti, ako bi prišlo v roke policije!

Tako mi je minila v groznih mukah noč, ki je ne pozabim nikdar v svojem življenju. Tudi naslednjega dopoldneva nisem zvedela ničesar o Marceli. Bila sem vsa iz sebe. Končno sem vendar zbrala vse moči in sem baš hotela naročiti voz, da se popeljem v bolnišnico; takrat pa je potrkalo na moja vrata in hotelski deček mi je sporočil, da želi doktor Williams govoriti z menoj. V istem hipu je že vstopil strašni Eissen. Videla nisem še nikdar tega človeka, in ko je dejal, da je doktor Williams ter da je Marcela v njegovem stanovanju in želi govoriti z menoj, naj grem torej takoj z njim, sem mu seveda šla v past. Kam me je peljal, še danes ne vem natančno, vem samo toliko, da ni bilo daleč proč od Londona. Tam sem videla tudi žensko, ki se vam je danes popoldne izkušala izdati za Marcela. Da so se mi v taki okolici hitro odprle oči, si lahko mislite.

Kakšne dušne bolečine sem prestala od onega časa, tega ni mogoče popisati. Lopovi so govorili v moji prisotnosti precej neženerano, tako da sem si mogla sestaviti iz njihovih besed strašno resnico. Kar sem prej samo slutila, da je Garcia nekaj zakrivil, za kar se hočejo njegovi sovražniki sedaj maščevati nad njegovo ubogo hčerjo, o tem sem se prepričala sedaj z vso gotovostjo. Tudi sem zvedela, da je prišla Marcela v vašo hišo, kjer je bila omamljena, nakar so jo vleklí na samotni kraj

Ruski polom v Galiciji: Palača dežel. zbora v Lvovu, ki preide kmalu zopet v avstrijsko posest.

Italijanski pešci.

v bližini Hampsteader Haide, in sedaj je nedvomno v smrtni nevarnosti.

Bila sem vsa obupana. Tudi ko sem se vrnila v hotel, so me še vedno strogo nadzorovali, tako da mi je bilo docela nemogoče storiti kake korake v Marcelino rešitev. Grozili so mi, da v onem hipu, ko bodem poizkušala proti komurkoli govoriti o njihovem početju, mora umreti moja prijateljica in tudi jaz.

Naposled sem zvedela od hišne, da pride pravi doktor Williams v hotel, da vidi iz oči v oči nepravo Marcela. In takrat sem si rekla: sedaj ali nikoli. Morala sem vam sporočiti par besed, naj velja, kar hoče. Posrečilo se mi je, kakor veste, stisniti vam v roke majhen listek, ki ste mi nanj takoj odgovorili. Zaradi poraza, ki ga je doživel čedni parček, so bili naši zarotniki tako zmedeni, da so popolnoma pozabili name. Posrečilo se mi je uiti. Hišna, ki mi je prinesla vaše pisemce, mi je pokazala stranski izhod na cesto. Tam sem vprašala, kod je pot v Richmond, in sedaj sem tukaj.

Ta pripoved je pojasnila marsikaj, kar mi je bilo doslej nejasno. Predvsem sem natančno spoznal svojo dolžnost napram Marceli. Prišla je k meni po direktnem naročilu svojega očeta, da mi prinese važna poročila. Vsekakor je želel, da varujem hčerko pred njegovimi in njenimi sovražniki. Toda kaj se je zgodilo z važnim pismom, ki ga je oče zaupal njeni posebni zaščiti? Zakaj mi ni dala tega pisma hkratu z denarnim pismom? Gotovo so bila v njem določila, kako naj porabim denar in pa navodila glede Marceline bodočnosti. Vse to je bilo sedaj zame v popolni temi. Kje je ostalo pismo? Ali ga je izgubila? Ali je morda prišlo v roke njenih sovražnikov? Toda temu so ugovarjali različni drugi znaki.

Izpraševal sem Lucy vse križem, da bi našel kak tir, ki bi me vodil na pravo sled. Povedala je, da je nosila Marcela denar in pismo vedno pri sebi, in tudi prvo noč v hotelu „Cecil“ je videla še oboje pri njej. Skoraj gotovo, da je vzela Marcela denar in pismo seboj, ko me je hotela onega usodepolnega jutra posetiti v bolnišnici, da mi izroči oba važna dokumenta osebno; saj zato je vendar potovala iz Amerike sem k nam.

Medtem ko smo razpravljali o tem vprašanju, je nakrat pozvonilo. Tekli smo vsi v vežo in vstopil je neki deček.

„Kdo izmed vas je gospod doktor Williams?“ je vprašal.

„To sem jaz,“ sem odgovoril. „Kaj pa prinašate?“

„Pismo za vas, gospod. In naročeno mi je, da pojdite takoj z menoj. Tukaj je pismo. Pokažem naj vam pot.“

Dal mi je zganjen listek papirja, in z utripajočim srcem sem prečital v naglici s svinčnikom načečkane besede:

„Pridite, pridite takoj, drugače sem izgubljena! Dečku lahko zaupate. Marcela.“ Izročil sem listek Lucy Beltonovi.

„Ali je to njena pisava?“ sem vprašal. Kriknila je, in v tem kriku sta se izražala veselje in strah obenem.

„O, da, da. To je resnično od nje. In vi jo hočete rešiti? Rešiti jo hočete?“

„Z božjo pomočjo,“ sem odvrnil pri-srčno.

PETNAJSTO POGLAVJE.

„No, Mortimer“, sem se obrnil k svojemu prijatelju, „saj greš pač z menoj.“

„Tako vprašanje, — do konca, dragi moj!“

„To sem itak vedel. Ampak škoda je, da nimaš danes revolverja seboj, kajti zdi se mi, da ne pojde vse kakor po maslu.“

„To naj te nikari ne skrbi; preskrbljen sem prav dobro, tu v mojem žepu je vse potrebno. V poslednjih dneh sem se kot previden človek na vse dobro pripravil.“

„Tem bolje. Kam pa nas nameravate pravzaprav peljati? sem se obrnil k dečku. „Millfield Lane, gospod.“

„To je v bližini Hampsteader Heide?“

„Bolj proti Highgate, gospod. Tam pri ribnikih.“

„Ti imaš dober spomin za kraje,“ sem se obrnil k prijatelju Mortimerju; „kje je torej Millfield Lane — in kako pridemo najhitreje tja?“

„To je ena izmed najrazupitejših ulic Londona. Izbrali so prav dobro. Skoraj ga ni kraja, ki bi bil tako prikladen za izvršitev kakega zločina, kot je ta. Kako pridemo najhitreje tja? To prepusti kar meni... Kako se imenujete, dragi moj?“ je vprašal potem dečka.

„Billy Watson, gospod.“

„In ste?“

„Raznašalec pri Minsku, trgovcu v Highgate Road.“

„No, dobro; kako pa ste prišli semkaj, Watson? Ali z vlakom?“

„Da, gospod, severni kolodvor — od postaje Camden Road.“

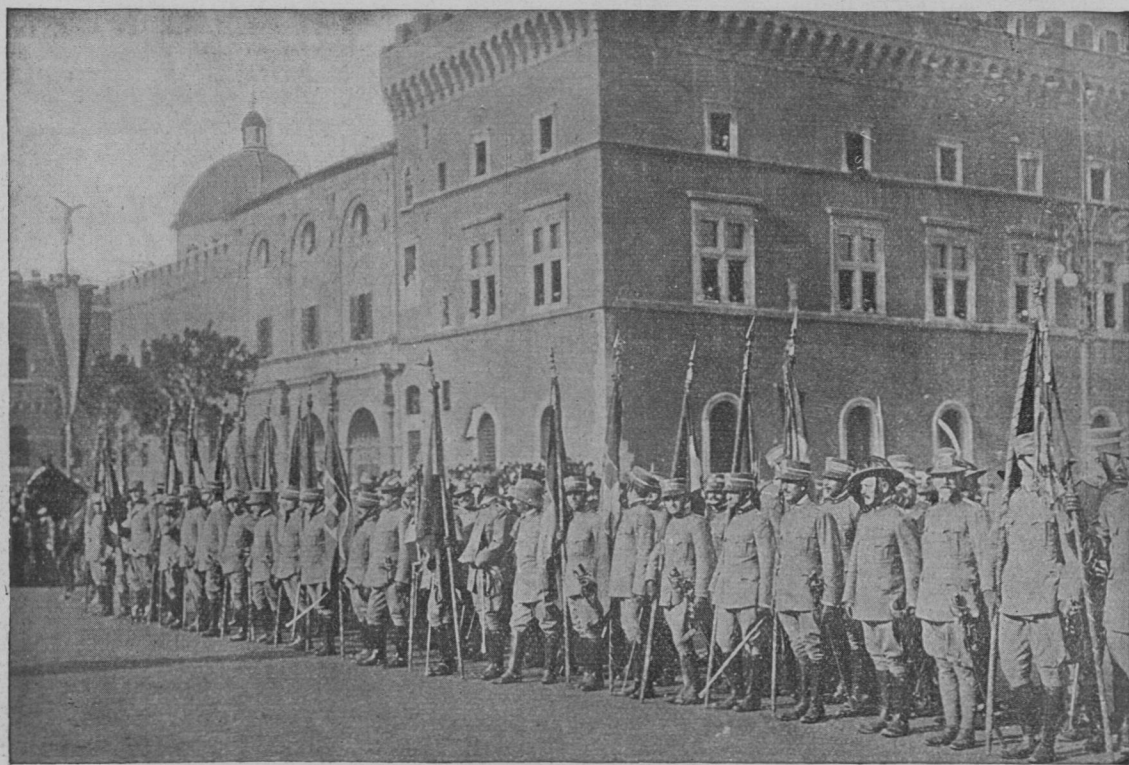
„Sedaj pa kar pojdimo,“ sem silil, „čim hitreje, tem bolje. Helena, gospodična Beltonova ostane seveda pri nas!“

„Jej, kakšno vprašanje!“ je vzkliknila sestra. „To je že zdavnaj sklenjeno. A sedaj se ne zadržujte več, da ne pridete nepozno.“

„Bog ne daj!“ sem kriknil. „Pojdi, Mortimer!“

Ko smo prišli do polovice vrta, sem se domislil, da bi bilo morda dobro, če si vzamem svojo žepno lekarno seboj. Dasi me je vleklo naprej, sem vendar sledil svojemu notranjemu glasu in sem stekel nazaj po svojo malo zbirko zdravil, ki jih najčesteje uporabljamo pri nezgodah in drugih takih prilikah.

Prišli smo še ravno pravočasno na kolodvor, da smo ujeli vlak, ki je vozil v Camden Road. Med vožnjo nama je pravil najin spremljevalec, da je pri oddajanju blaga v Millfield Lane — na kraju, ki se ga ponoči vsakdo rad ogne — zaslišal preko kamenite stene obupne klice neke ženske

Italijanski vojaki pri odhodu iz Rima.

Šel je bližje in oni glas ga je prosil, naj pride k vratom. Tam mu je precej vitko, blede dekletke z rudečimi lasmi in pegasto v obrazu — to je dobro videl, saj je že svetila luna — skozi zamrežena železna vrata pomolilo listek in deset šilingov. Ženska je vsa trepetala od strahu in razburjenja; pošepetala mu je, naj se pelje čim najhitreje v Richmond in naj pripelje semkaj gospoda, ki je nanj naslovljeno pisemce, potem dobi še deset šilingov.

Rekel sem mu nato, da more zaslužiti še mnogo več, ako ima kaj poguma in se ne bo strašil nevarnosti. Tedaj se je vzravnal najin spremljevalec ter je povedal, da je njegov oče predsednik kluba rokoborcev in tudi on sam ne pozna strahu. Pripravljen je kljubovati vsaki opasnosti. Pravil je dalje, da je srečal blizu one hiše, kjer je dobil pisemce, nekega gospoda, ki je stopil predenj in ga le vprašal, kaj stika tod okoli. Premeteno mu je odgovoril, da je imel oddati tu nekaj blaga, pa se je v temi zatekel. Bil je velik človek s polno brado.

„Eissen,“ je dejal Mortimer.

„Brez dvoma,“ sem mu odgovoril; „toda kdo je bilo ono dekletko?“

„Vaša prejšnja služkinja,“ je menil prijatelj. „Sicer pa moramo tukaj izstopiti.“

Urno smo si najeli štiri sedežni voz.

„Kolikor mogoče hitro nas peljite do griča St. Albany,“ je ukazal Mortimer vozniku, in po bliskovo smo dirjali čez drn in strn. Ko smo dospeli do vznožja griča, je udarila v stolpu sv. Ane baš enajst.

Naročili smo kočijažu, naj nas tukaj počaka, sami pa smo hiteli po strmi poti navkreber proti Holly Lodge. Kmalu smo se obrnili ostro na levo in smo prišli na cesto, ki je vodila na cesto Millfield. Tu je prevzel naš spremljevalec vodstvo. Luna je zašla, daleč naokrog je bilo vse temno, samo posamezne, redko postavljene ter medle plinaste svetilke so nam kazale pot.

Smrtna tišina je vladala vsepovsod. Skozi gosto vejevje golih dreves se je na levi nejasno svetlikala prostrana vodna gla-

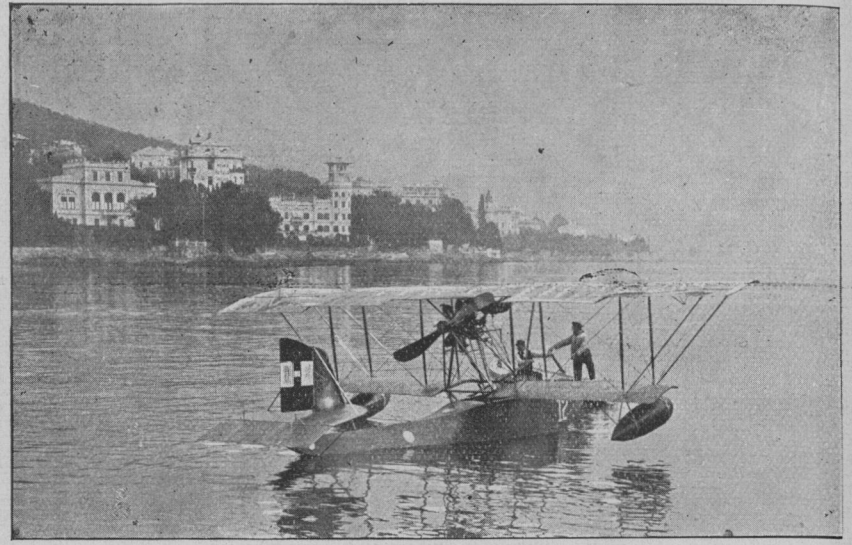
dina. Na desni strani pa se je dvigal visok in dolg vrtni zid in preko njega so iztezala drevesa svoje vrhove. Stopali smo vedno višje in višje, dokler ni mahoma zmanjkalo poti.

Sedaj nama je pošepetal najin vodnik:

„Pravkmalu smo tam. Tukaj je nekoliko slaba pot, le pojdite prav tikoma za menoj.“

Zdelo se je, kakor da stopamo skozi tunel; pri vsakem koraku smo stopili v blato in luže, v jame in brazde. Niti najmanjši svit ni razsvetljeval naše poti; bilo je popolnoma temno.

Naposled se je deček ustavil in me je

Hydroplan ali vodno letalo ob Hrvatskem primorju kot straža proti laškim aeroplanom. Hydroplan plove po zraku ali po morju.

zaprtih vrat.

„To so vrata, kjer mi je dalo dekletko listek za vas,“ je dejal tiho. „Zlesti moramo preko teh vrat.“

Jedva je to izgovoril, je že lezel po železnem omrežju navzgor, jaz za njim, in kot zadnji nama je sledil Mortimer. Kako prav nama je sedaj prišlo, da sva kot visokošolca pridno telovadila, zato sva prilezla precej nepoškodovana na drugo stran. Tla so bila gosto porasla z grmovjem in sečmi. Poslopja še vedno ni bilo možno natančneje razločevati, nikjer ni bilo videti nikake luči in nikakega sledu življenja. Vdreti v to hišo se mi je zdelo vlomiti v grob. Vztrepetal sem. Ali se je morda deček vendarle zmotil? Toda bil je tako samozavesten in miren, kakor da je tukaj doma. Preden sem mogel dalje razmišljati, me je prijel za roke in me je peljal zadaj za hišo.

Tam smo videli v pritiščju razsvetljeno okno. Tiho smo se pritihtapili tja.

Prizora, ki se mi je nudil, ko sem previdno dvignil glavo preko zidu pod oknom, ne pozabim vse svoje življenje. Pusta, skoraj prazna soba; omet od stropa je večinoma že odpadel, od sten so visele cele cunjete tapet; na beli surovi mizi je stala goreča sveča, par starih kuhinjskih stolov in v kotu beraška postelja, to je bilo edino pohištvo te mračne čumnate. Na enem izmed stolov je sedelo šibko, blede, rdečelaso dekletko prav kakor jo je deček popisal. Takoj sem spoznal našo prejšnjo služkinjo Elizo, ki je šla nanagloma od nas, pod pretvezo, da mora streči svojemuhudo bolnemu očetu. Potem pa mi je zastalo srce. Na ležiščju v kotu je zagledalo moje oko smrtnobledo žensko lice.

Ne da bi mislil na svojo lastno smrtno nevarnost, sem skočil na okno, krepak pritisk proti njem, še en skok, in bil sem v strahotni sobi.

V naslednjem trenutku je bil tudi že Mortimer poleg mene. Toliko da je še mogel zapahnuti sobna vrata, jaz pa sem se v naglici mogel ozreti po postavi, ki je ležala kakor mrtva na postelji, ter sem se prepričal, da je to resnično Marcela, moja vročeljubljena Marcela, ko je nekdo krepko potrkal na vrata.

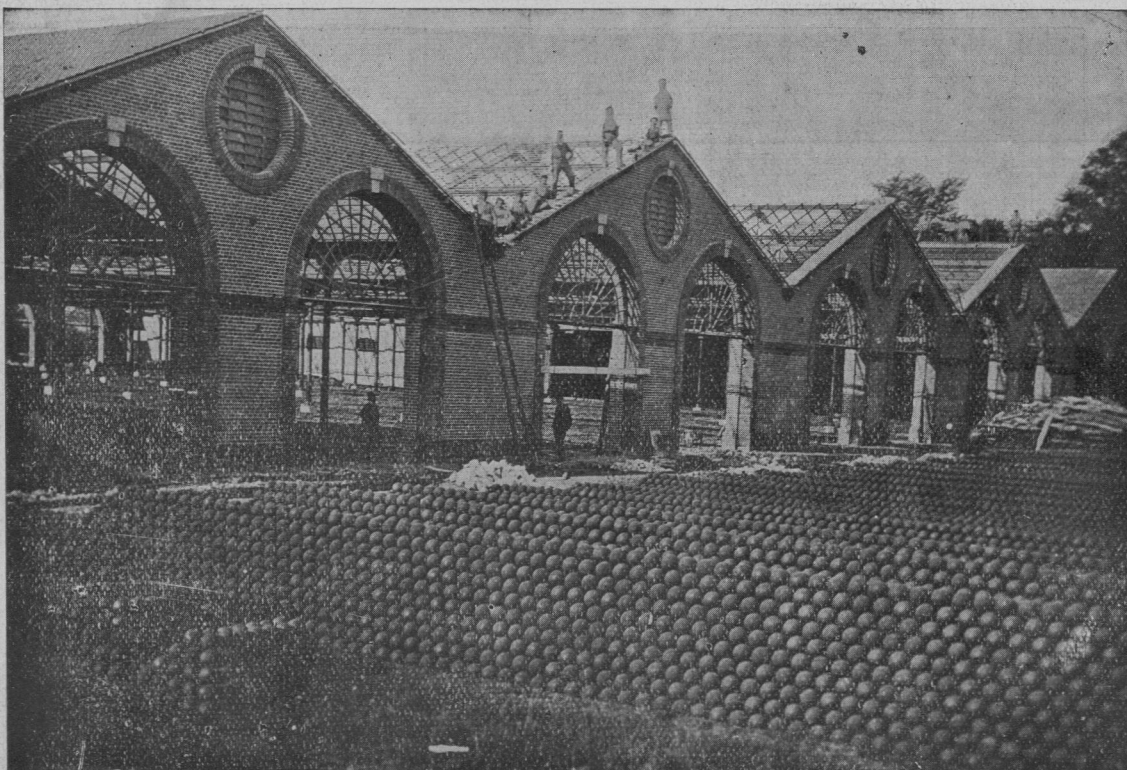
„Hitro k oknu, Ted!“ mi je zaklical Mortimer. „Jaz pa ostanem pri vratih.“ Komaj je izpregovoril te besede, je že zagrmel strel. Pekoča bolečina v moji

Begunci z Goriškega zapuščajo svoje domove in beže pred vojno.

potegnil za rokav.

„Tamkajle je hiša,“ je zašepetal. Ozrl sem se, a sem mogel videti le nejasne oblike nekega poslopja. Brezglasno sva sledila z Mortimerjem vrlemu vodniku do velikih

Na dvoriščju vojnega arzenala v Benetkah, ki so ga uspešno obmetavali naši aeroplani in vničili ogromno množino streliva.

Tržne lope v predkraju zopet osvojenega Przemysla.

rami mi je pričala, da sem zadet. Toda nisem se brigal za to, nego sem planil svojemu napadalcu nasproti. Se preden je mogel skočiti na okno, je padel moj najhujši sovražnik smrtno zadet nazaj: meril sem dobro. A tudi Charley ni med tem držal križem rok. Enega svojih nasprotnikov je s svojim revolverjem nevarno ranil, drugega pa je pogнал v beg. (Dalje prihodnjič.)

Pregled vojnih dogodkov.

Po silnem porazu Rusov pri Tarnovu in Gorlicah so se začeli Rusi naglo umikati iz zahodnje in osrednje Galicije; prve dni meseca junija so Rusi zapustili celo Przemysl ter so bili poraženi na raznih točkah jugovzhodnje Galicije, kjer padajo mesta drug za drugim v oblast avstro-ogrske in nemške armade. Rusi so izgubili ogromno svojega vojaštva, ki je deloma ujet, deloma ranjeno ali ubito. Vse kaže, da je zdaj na vrsti glavno mesto Lvov, odkoder so se ruska oblastva z vsemi uradi že umaknila na gališko mejo ali celo na Rusko. Tudi v Bukovini so pregnani vsi ruski voji. Ruska armada pogreša menda topov in streliva, ker ne kaže skoraj nič več odpora. — Na Ruskem Poljskem vlada večinoma mir, le na severu ob vzhodni Prusiji in v smeri Rige so se vršili neznatni boji. — Hudi boji so na severo-vzhodni Francoski in ob mejah Belgije, kjer se prodiranju Nemcev Angleži in Francozi upirajo. — Okoli Binkošti so se začele sovražnosti Italije, ki je vrgla svoje čete na meje Tirolske, Goriške in Gradiščanske ter jugozahodne Koroške. Laške čete poizkušajo na raznih točkah

vdreti v našo državo, a naši voji jih povsod krepko zavračajo. Že prve dni so dovažali v notranjost države velike oddelke laških ujetnikov. Naše brodovje je bombardiralo vzhodno laško obalo in pri Jakinu (Anconi) porazilo laško brodovje. Razna laška mesta so obmetavala naša zračna letala in povzročila tudi Benetkam veliko škodo. Največji laški zrakoplov „Citta di Ferrara“, ki je metal brez posebne škode bombe na Reko, je bil te dni jugozahodno Lošinja uničen, ker ga je naše mornariško letalo L 48 zažgalo s strelji. — Ob srbski in črnogorski meji so se vršile manjše praske in tudi topniški boji. Srbija je poslala v severno Albanijo nekaj svojih čet, baje dogovorno z Laško. Srbi in Črnogorci hočejo menda zasesti Drač in Skader; južno Albanijo pa bi hotela Laška. — V Dardanelah se boji nadaljujejo, a brez uspeha za sovražnike.

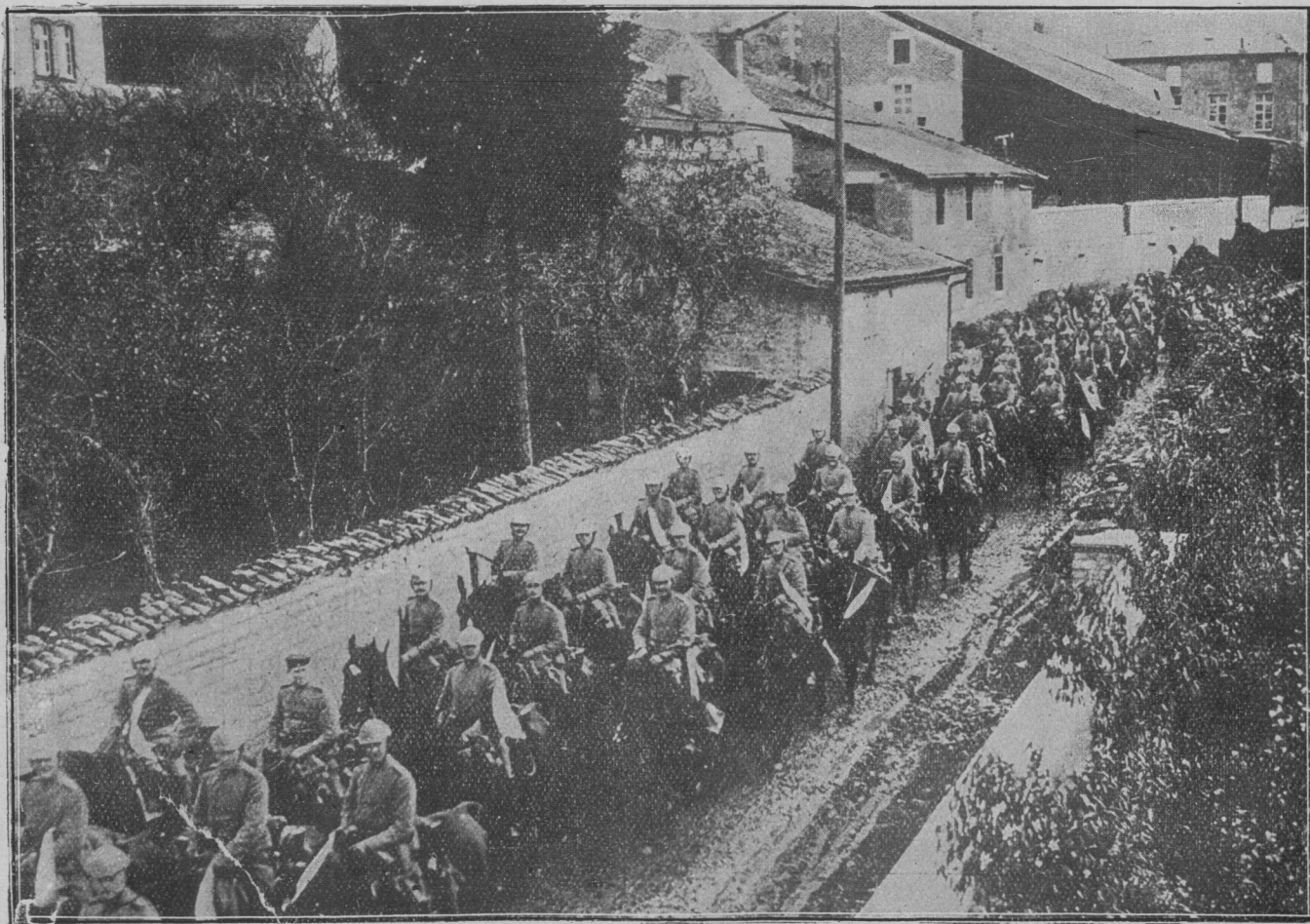
Prva dva tedna tega meseca naš list radi oviranega poštnega prometa in radi tehničnih zaprek, žal, ni mogel iziti. Odslej bo pa redno izhajal. Ko nastopijo zopet redne razmere, bomo zamudo nadomestili in p. n. naročniki naj nam sedanjo zamudo blagovolijo oprostiti.

Begunci

s Primorskega i. dr., ki žele, da jim spremenimo naslov, naj naznanijo poleg **novega** naslova tudi **prejšnjega** oz. vsaj kraj, kamor se jim je **doslej** pošiljal list, ker sicer ne moremo naslova spremeniti.

Zdravstvo.

Trpotčev sok je izvrstno zdravilo proti kašlju, hripavosti in prehlajenju sploh. Kdor je na prsih bolan, naj uživa trpotčev sok. Dobimo ga v lekarnah in drogerijah, naredimo si ga pa tudi lahko sami. V ta namen treba nabrati prav mnogo lepo zelenih svežih trpotčevih listov, ki jih operemo in toliko osušimo, da niso več mokri; ostati pa morajo sočnati in sveži. Potem stiskamo te liste skozi robec, da dobimo sok; na četrta litra tega soka vzamemo četrta litra čistega medu in kuhamo to pol ure. Še vroči sok nalijemo v steklenice; ko se popolnoma ohladi, steklenice zamašimo. Bolnik naj jemlje vsak dan po nekaj žlic tega soka, samega, na mleku ali čaju. Če nimaš medu, skuhaj trpotčev sok s kandisovim sladkorjem. Kdor ima naduho,

Bavarska konjenica, ki je prva vdrla v nanovo osvojeni Przemysl, jezdi skozi prazne ulice v sredo trdnjave.

naj pije trpotčev sok na vinu. To mu prežene naduho, izčisti pljuča, jetra in ledice. Rane se hitro zacelijo, če devlje-mo nanje s trpotčevim sokom pokapane krpice ali koščke vate. — Ako skuhamo trpotčeve zelene liste, dobimo čaj, ki je dobro zdravilo proti griži. Komur izpadajo lasje, naj si umiva glavo s trpotčevim čajem. Najboljši je trpotec spomladi, in sicer junija meseca, takrat je najsvežjši in ima še vse zdravilne soke v sebi. Gospodinje naj bi si pripravile prav mnogo trpotčevega soka, ker zdravila iz lekarn so zelo draga. Priporočajte ga vsakomur.

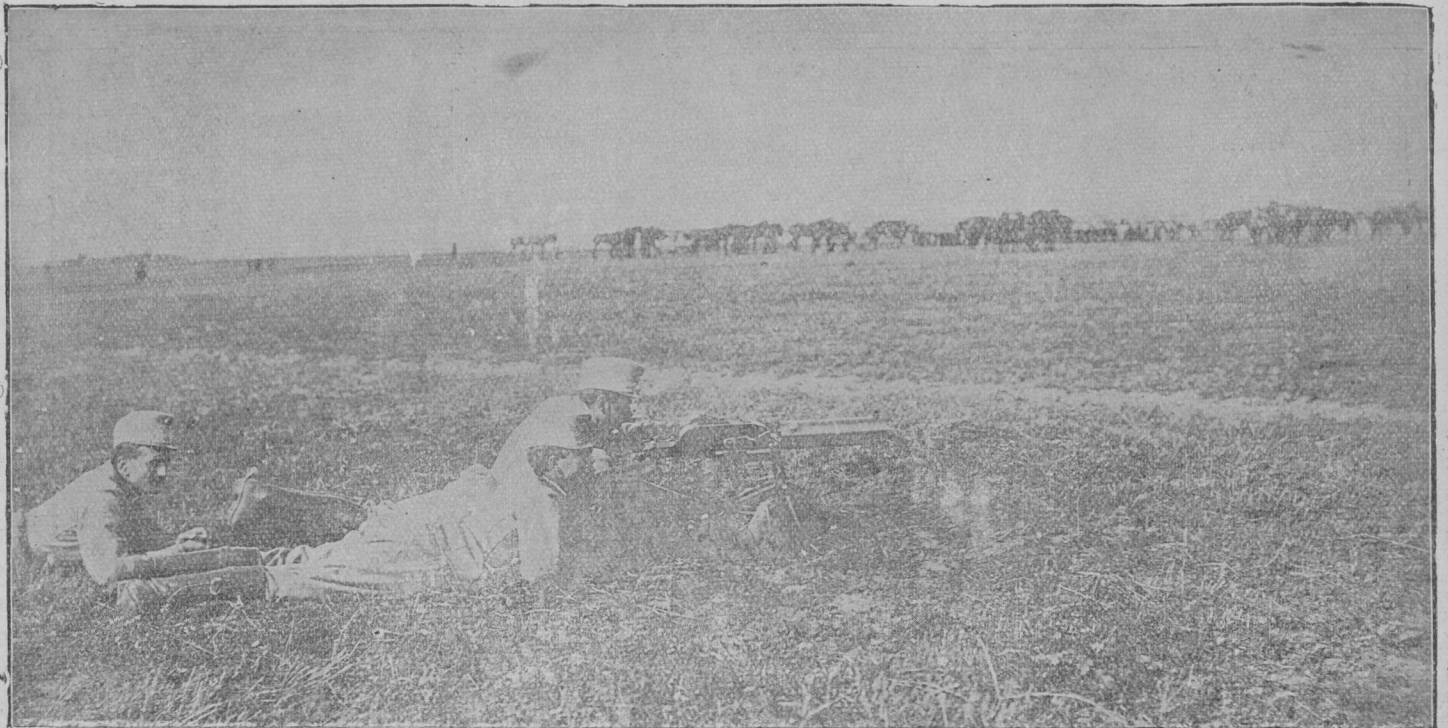
Proti krču v želodcu in trebuhu pomagajo vroči obkladki. Pogreta in v rjuho zavita rena ali opeka je dobro domače sredstvo. Včasih pomaga tudi čaša kamiličnega čaja; tudi par kapljic melisnovega cveta na koščku sladkorja včasih že ustavi krč.

Gospodinjstvo.

Kipnik iz polente. Deset dek polentinega zdroba skuhaj v pol litra vrelega mleka, da se zgosti. Pri tem neprestano mešaj. Potem umešaj 7 dek sur. masla, 7 dek sladkorja, 2 rumenjaka, prideni malo nastrganih limonovih olupkov in pri-mešaj to hladni polenti. Nato še nekoliko slan sneg dveh beljakov in speci v dobro namazanem modlu.

Listnica upravnistva.

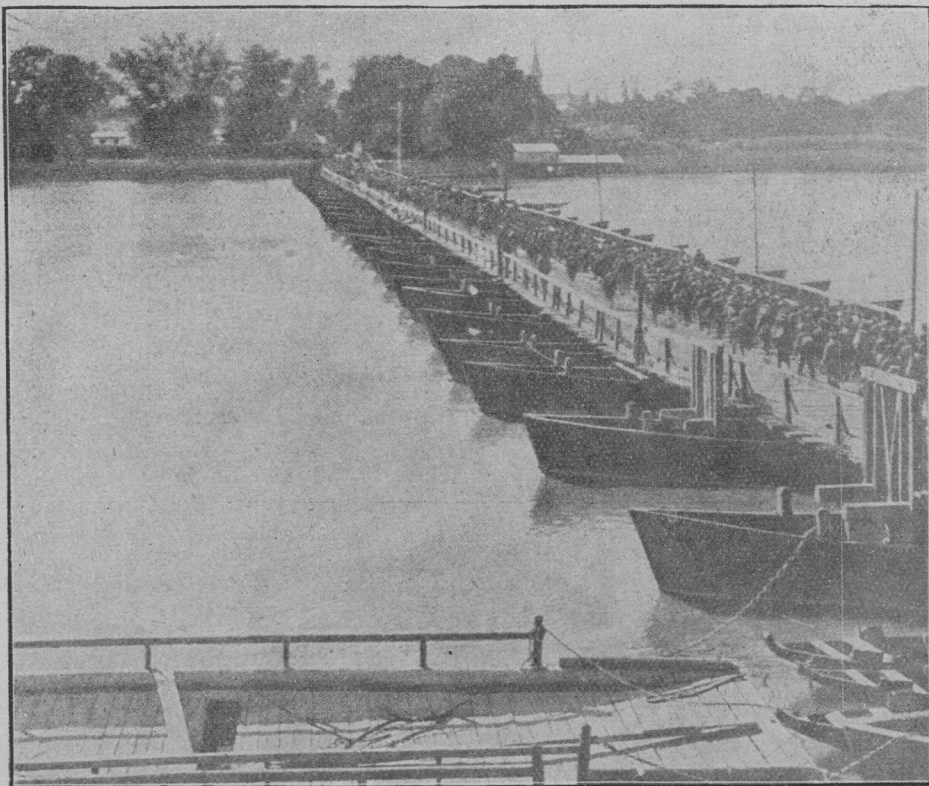
P. n. naročnike uljudno opozarjamo, da smo naslove, pod katerimi dobivajo list, na novo razmnožili za vse tedne t. l. Naj vsak pregleda, prosimo, svoj naslov na ovitku današnje oz. prihodnje številke ter nam naj, če opazi kak pogrešek oz. nedostatek, takoj naznani, da ga popravimo, ker bi sicer bil pogrešek, ki se je vrnil pri razmnoževanju, skoz vse tedne t. l.

Naši vojaki s strelno puško na gališkem bojišču.

Tretji natis nemščine brez učitelja, I. del. Nemška slovnica za samouke. Že drugi natis te knjige se je vsestransko tako prikupil, da se ga niso posluževali le samouki, temveč se je jel bolj in bolj širiti tudi v šolah. Tretji natis je še neprimerno boljši od drugega, tudi je za 24 strani pomnožen. Cena pa je ostala nespremenjena in znaša K 1.20 za broširan izvod. — Dobi se tudi drugi del „Nemščine brez učitelja“, ki je bolj praktičnega pomena in obsega slovensko-nemške razgovore za razne stanove, prilike in potrebe; tudi drugi del velja broširan K 1.20. Oba dela skupaj vezana v celo platno veljata samo K 2.80. Dobiva se po knjigarnah.

„KINO CENTRAL“ v deželnem gledališču. Spored od sobote 19. do ponedeljka 21. junija. „Vojna spravi.“ Krasen igrokaz v 3. dejanjih in več drugih komičnih filmov. — Od torka 22. do četrta 24. junija. „Očetovska ljubezen.“ Globoko presunljiva drama v 2. dejanjih ter več komičnih in drugih filmov. V petek špeciální spored. Primer-no za mladino. Pri vsaki predstavi več vojnih slik.

Po porazu Rusov v Galiciji: Naša vojska zasleduje bežeče Ruse preko Sana, čez katerega so naši pionirji v hitrici zgradili pontonski most.

Pogreša se:

Andrej Polajnar,

c. kr. domobr. polk št. 27. M. G. A., vojna pošta 48, od 10. decembra 1914. — Če kdo kaj ve o pogrešanem, naj blagovoli sporočiti proti povrnitvi stroškov Katinki Polajnar, Kokra 33, nad Kranjem.

Poltna krema kot puder.

Stran z vsakim pudrom, ki le kožne luknjice zadela in napravi gotovo s časom gube v obrazu. Vzamite

dr. A. Rix perlenpudercremo

belo, rosa, crem. Ta puder je oblastveno preiskán, zajamčeno neškodljiv in ni šminka. Dame dobijo takoj nežno svežo polt ter je za negovanje lepote in kože nedosegljivo dober in izdaten v uporabi. Doza za poskušnjo 1.50 K, velika doza za 4 mesece 3 K. Razpošilja strogo diskretno: Kosm. dr. A. Rix laboratorij Wien X. Berggasse 17/O. V Ljubljani se dobiva v lekarni pri „Zlatem jelenu“ in v drožerijah „Adrija“ ter A. Kanc.

Po vsaki fotografiji napravimo umetniško dovršene

POVEČANE SLIKE

v vsaki velikosti.

Povečane slike 42x53 cm stanejo samo 16 K.

Naročila sprejema upravnistvo TEDENSKIH SLIK v Ljubljani.

Zajamčen uspeh, drugače denar nazaj

Zdravniška izjava o izvrstnem vplivu.

Bujno lepo oprsje

dobite, če rabite

med. dr. A. Rixovo prsno kremo.

oblastveno preiskano, jamčeno neškodljiva. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Zunanja raba. — Pušica za poskušnjo K 3.—, velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 8.— Kosm. Dr. A. Rix Laborat, Dunaj IX., Berggasse 17/O. Razpošilja se strogo diskretno. Žaloga v Ljubljani: Lekarna „pri Zlatem Jelenu“, parfumerija A. Kanc in drogerija „Adrija“.

Velika svota denarja 491

se zamore naključiti vsakomur, ki postane naš naročnik. Brezplačna pojasnila pošilja Srečkovno zastopstvo 3, Ljubljana.

453
PRIPOROČA SE
UMETNA KNJIGOVZNICA

IVAN JAKOPIČ,
LJUBLJANA.

476 Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir
napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ul. 200 ali pa v trafiki pri cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepši lasje. Stekl. po 2 in 3 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las.

Za gotovost se jamči.
Zadostuje steklenica.
Spričevala na razpolago.

SUKNO
PERILO
OBLEKE
ČEVLJE
OSTANKI

in razno blago pošilja po najnižjih cenah
Jugoslovanska razpošiljalna

R. STERMECKI v CELJU, št. 341
Štajersko.

Zahtevajte zastoj cenik s slikami čez tisoče stvari. Pri naročilih iz Amerike, Nemčije in Balkana treba denar naprej poslati.

»SLAVIJA«

VZAJEMNO ZAVAROV. BANKA V PRAGI.

451 REZERVNI FONDI K 65.000.000.—

Izplačane dohodnine in kapitalije K 129.965.304.25.

—ividend se je doslej izplačalo nad K 3.000.000.—

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vsežkozi slov. narodno upravo.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah, pod tako ugodnimi pogoji, kakor nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetja in smrt z manjšajocimi se vplačili.

Zavaruje poslopja in premijne proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. — Uživa najboljši sloves, koder posluje.

ZAVARUJE TUDI PROTI VLOMU.

Vsa pojasnila daje: „Generalni zastop vzajemne zavarovalne banke Slavije v Ljubljani“.

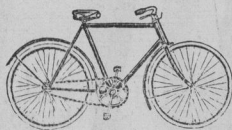
IVAN JAX IN SIN

LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA 17.

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in strojev za pletenje (Strickmaschinen).

Brezplačen pouk v ve-
-zenju. -
Tovarna v Lincu ustanovlj. 1867.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštine prosto.

Priporočamo sledeče knjige:

Dr. Velimir Deželič: „V službi kalifa“, zgodovinski roman. Prevel Starogorski. Broširan izvod 2 K, vezan 3-20 K.

Rado Murnik: „Lovske bajke in povesti“. Vezano 2 K (za nenaročnike in po knjigarnah 2-50 K).

Milan Pugelj: „Mimo ciljev“. Vezano 2 K (za nenaročnike in po knjigarnah 2-50 K).

Cvetko Golar: „Kmečke povesti“. Vezano 2 K (za nenaročnike in po knjigarnah 2-50 K).

Mestna hranilnica ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

Naivečja slovenska hranilnica!

Denarnega prometa koncem leta 1913 . K 700.000.000.—

Vlog „ 43.500.000.—

Rezervnega zaklada „ 1.330.000.—

Sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po

4 1/2 %

brez odbitka. Hranilnica je pupilarno varna in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade. 463

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

CRESCENS PORTIS

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI.
PORODNIŠNICA.

LJUBLJANA, KOMENSKEGA ULICA 4
SEF. ZDRAVNIK: PRIMARIJ. DR. FR. DERGANČ

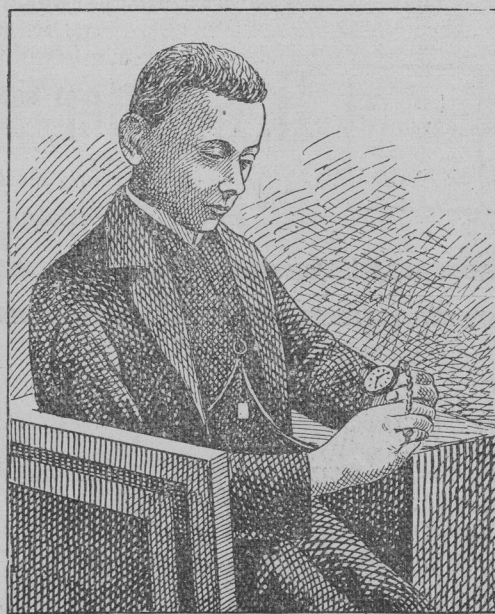
Modistka

MINKA HORVAT

Ljubljana, Stari trg 21

pr. iporoča cenj. damam svojo zelo povečano zalogo damskih slamn. in otroških čepic. Popravila najfineje in najceneje.

503

Vse blago se po starih
znižanih cenah prodaja.

Najuglednejša velikanska domača tvrdka.

Najboljše ure sveta!

Spomini na sedanjo vojno.
Birmanska darila. Krstna darila.
Ženitna darila.

F. ČUDEN - Ljubljana.

Delničar švicarskih tovarn za UNION-ure.

Naročite novi vojni cenik s koledarjem, tudi po pošti zastoj.

Vojno posojilo je najbolj varno naložen denar!

DRAGOTIN HRIBAR

457

TISKARNA IN KNJIGOVZNICA

LJUBLJANA, DUNAJSKA C. 9.

Izvršuje vsakoršna v njeno stroko spadajoča naročila ukusno in po najzmernejših cenah; nadalje priporoča svojo zalogo vseh s 1. avgustom 1914 pri sodiščih vpeljanih obrazcev za civilno-pravno postopanje v slov. in nemškem jeziku, kakor tudi vse obrazce za obč. urade, cestne odbore, gg. odvetnike, c. kr. notarje itd.

FOTOGRAFSKE APARATE 526
in vse v to stroko spadajoče potrebščine ima v zalogi fotomanufaktura in drogerija „ADRIJA“
obl. konces. prodaja strupov
v Ljubljani, Selenburgova ulica 5. Temnica ra razpolago.
Zunanja naročila z obratno pošto. Zahtevajte cenike.

500
Odlikovan na razstavi v Radovljici leta 1914 s častno diplomom in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC

najfinejše vrste, posebno priporočljiv proti kužnim boleznim, se dobi pri Gabrijelu Eržen, Zapuže pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.

Cene zmerne. Za pristnost jamčim.

GORČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJBOLJŠA SEDANJOSTI X

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TEREZIJE CESTA ŠT. 14 NOVI SVET NASPROTI KOLIZEJA ZAHTEVAJTE PRVI SLOV. CENIK BREZPLAČNO

Lepa darila

so traje spomin na darovalca, toda le takrat, če izberete reči, ki so trajno uporabne in obdrže vedno svojo lepoto. Bogato ilustrovani cenik svetovne tvrdke H Suttner, v Ljubljani, št. 5 vsebuje več tisoč lepih vedno uporabljivih daril, katerih navajamo tukaj le nekoliko:

Za birmo:

Št. 410	Nikelnasta Roskopf ura	K 4-10
	Nikelnasta verižica	K 1-—
Št. 719	Srebrna rem. ura	K 7-80
	Srebrna verižica	K 2-20
Št. 523	Srebrna Roskopf ura, dvojni pokrov	K 12-80
Št. 665	Srebrna oklopna verižica 30 gramov težka	K 4-40

Za poroko:

Št. 2509	12 kom. srebrnega dessert orodja v etuiju	K 19-—
Št. 478	Namizni nastavek, 47 cm visok	K 33-50
Št. 1315	Salonska ura, zelo lepa, udarja pol in eno uro	K 12-50
Št. 2296	Servis za liker, srebrn zelo lep, 25 cm visok	K 37-—

Za krst:

Št. 1202 1/2	trideln. orodje v etuiju	K 9-70
Št. 1202	Pravo srebrno orodje v etuiju	K 15-—
Št. 49	Srebrno pozlačeni obesek za krst	K 5-60
Št. 563	Srebrna zavratna verižica	K 2-—
	14 karat. zlata	K 16-80

Za gospode:

Št. 788	Srebrna tula ura, dvojni pokrov	K 19-80
Št. 859	14 karat. zlata verižica, zelo fino izdelana	K 32-—
Št. 793	14 karat. zlata ura, fino kolesje	K 44-—
Št. 795	14 karat. zlata ura, dvojni pokrov	K 65-—

Za dame:

Št. 562	Zavratna verižica, srebrna	K 1-80
	14 kar. zlato	K 13-50
Št. 886	150 cm dolga 14 karat. zlata damska verižica	K 58-—
Št. 804	Srebrna damen ura, 6 kamnov	K 9-50
Št. 1548	Srebrna tula raztezna zapetnica z uro	K 25-—

Velika izbira raznovrstnih daril v bogato ilustrovanem ceniku, katerega zahtevajte zastoj in poštne prosto.

Razpošilja se po povzetju ali pa če se denar v naprej pošlje. — Neugajajoče stvari zamenjam ali pa pošljem denar nazaj. — **Bogato ilustrovani cenik** zahtevajte zastoj od svetovne razpošiljalnice

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5.

Lastna tovarna ur v Švici. Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

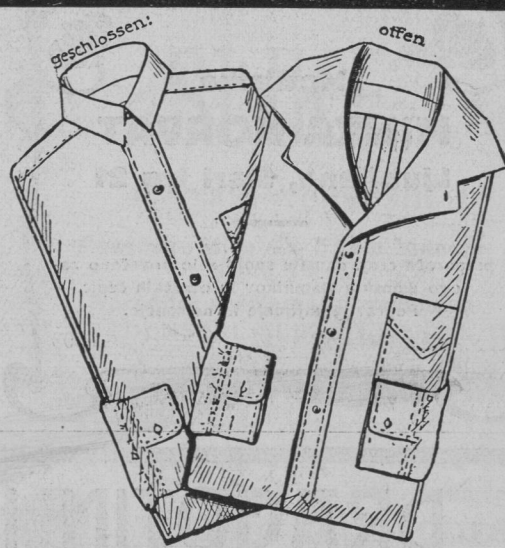
Tvrdba nima nobene podružnice.

Največja specialna trgovina za dobre ure.

J. KETTE LJUBLJANA
Franca Jožefa cesta števil. 3.
specijalna modna in športna trgovina za gospode in dečke priporoča:

klobuke	srajce
slamnike	spodnje hlače
čepice	naramnice
kravate	palice
žepne robce	dežnike
nogavice	i. t. d.

Za vojake:
nepremočljive dežne plašče, spalne vreče, nahrbtnike in vso drugo opremo.

Naročnina za list »Tedenske Slike«; za Avstro-Ogrsko: 1/4 leta K 2-50, 1/2 leta K 5-— celo leto K 10-—; za Nemčijo: 1/4 leta K 3-50, 1/2 leta K 7-— celo leto K 14-—; za ostalo inozemstvo, celo leto fr. 16-80. Za Ameriko letno 3-25 dolarjev. Naročnina za dijake in vojake celoletno 8 kron. Posamezne števil. 20 vin. Uredništvo in upravnništvo: Francišanska ulica št. 10, I. nadstropje.